ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. η΄ 5-15)
14 Ὀκτωβρίου 2018

«Ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ»

Τιμοῦμε σήμερα τοὺς ἁγίους 365 Πατέρες τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ ὁποῖοι μὲ τὸν φωτισμὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος θεολόγησαν ὑπὲρ τῶν ἱερῶν εἰκόνων. Συγχρόνως σήμερα ἀκοῦμε τὴν Παραβολὴ τοῦ σπορέως. Ὡστόσο στὴν Παραβολὴ δὲν καρποφόρησε παρὰ μόνο ἕνα μικρὸ μέρος τοῦ χωραφιοῦ, «ἡ γῆ ἡ ἀγαθή».

Ἡ καρποφορία δὲν εἶναι κάτι αὐτονόητο. Ἂς δοῦμε λοιπὸν πῶς θὰ γίνουμε κι ἐμεῖς «γῆ ἀγαθὴ» ποὺ θὰ καρποφορεῖ,· ποιὰ δηλαδὴ εἶναι τὰ βήματα ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε γιὰ νὰ καρποφορήσει στὴ ζωή μας ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Πρῶτον νὰ ἀκοῦμε μὲ καλὴ διάθεση. Ὁ Κύριος ἐξήγησε στοὺς μαθητές Του ὅτι ἡ καλὴ γῆ ποὺ καρποφόρησε, σημαίνει τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀκοῦνε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ «ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ», δηλαδὴ μὲ καλοπροαίρετη καρδιά. Ὀφείλουμε λοιπὸν καὶ ἐμεῖς νὰ ἀκοῦμε τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ἢ νὰ τὸν μελετοῦμε μὲ καλὴ διάθεση, μὲ εὐθεία προαίρεση, λέγοντας μαζὶ μὲ τὸν Ψαλμωδό: «Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός» (Ψαλ. πδ΄ 9). Τώρα μιλάει ὁ Θεός. Ν’ ἀκούσω τὶ θὰ μοῦ πεῖ. Γιὰ νὰ καρποφορήσει ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ στὴ ζωή μας, πρέπει νὰ ταπεινωθοῦμε ἀπέναντί του. Πρέπει νὰ Τὸν τιμήσουμε. Νὰ Τὸν ἀκοῦμε μὲ πολλὴ εὐλάβεια καὶ προσοχή· μὲ πνεῦμα μαθητείας· χωρὶς νὰ λέμε «αὐτὰ τὰ ξέρουμε» ἢ «αὐτὰ σήμερα δὲν γίνονται». Ἀλλὰ μὲ διάθεση ἐμβαθύνσεως καὶ αὐτοκριτικῆς καὶ μὲ γενναία ἀπόφαση νὰ συμμορφώσουμε τὴ ζωή μας μὲ ὅλες τὶς ἅγιες ἐντολές.

Στὴ συνέχεια νὰ τὸν κρύβουμε μέσα στὴν καρδιά μας. Αὐτοὶ ποὺ παρομοιάζονται μὲ καλὴ γῆ, ὄχι μόνο ἀκοῦνε, ἀλλὰ καὶ «κατέχουσι». «Κατέχω» σημαίνει «κρατάω σφιχτά, μὲ δύναμη» τὸν θεῖο λόγο, ὥστε κανεὶς νὰ μὴ μοῦ τὸν ἁρπάξει· Ὁ ἱερὸς ὑμνωδὸς λέει «Στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου ἔκρυψα τὰ λόγια Σου, Κύριε, σὰν πολύτιμο θησαυρό, γιὰ νὰ τὰ θυμᾶμαι πάντοτε καὶ ἔτσι νὰ μὴν ἁμαρτήσω σ᾽ Ἐσένα».

«Ταῦτα μελέτα, ἐν τούτοις ἴσθι», προτρέπει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Α΄ Τιμ. δ΄ 15). Αὐτὰ νὰ μελετᾶς συνέχεια. Ἡ πνευματικὴ μελέτη δὲν τελειώνει ὅταν κλείσουμε τὴν Ἁγία Γραφή. Τὰ ἱερὰ νοήματα ποὺ μελετήσαμε, πρέπει νὰ τὰ διατηροῦμε στὴ μνήμη

μας, νὰ τὰ κυκλοφοροῦμε στὴ σκέψη μας, νὰ γίνονται προσευχή μας. Δὲν εἶναι εὔκολο αὐτό. Χρειάζεται προσπάθεια. Ἀλλὰ ποιὸ ὡραῖο καὶ ὑψηλὸ δὲν ἀπαιτεῖ κόπο γιὰ νὰ κατακτηθεῖ;

Καὶ τέλος νὰ καρποφοροῦμε μὲ ὑπομονή, ἐπειδὴ ἡ καρποφορία τοῦ θείου λόγου τὴν ἀπαιτεῖ. Ὁ ὅσιος Δωρόθεος γράφει σχετικὰ ὅτι γι’ αὐτὸ δὲν προοδεύουμε πνευματικά, διότι δὲν ἔχουμε ὑπομονὴ στὸ ἔργο ποὺ ξεκινᾶμε, ἀλλὰ θέλουμε χωρὶς κόπο νὰ ἀποκτήσουμε τὴν ἀρετή. Νομίζουμε ὅτι θ᾽ ἁπλώσουμε τὸ χέρι μας καὶ θὰ πιάσουμε τὴν ἀρετὴ ποὺ θέλουμε. Εἶναι ἀνάγκη νὰ δείξουμε πολλὴ ὑπομονή, διότι προβάλλουν πολλὰ ἐμπόδια γιὰ τὴν καρποφορία• ὁ ἑαυτός μας, ὁ ἀδύναμος καὶ κακομαθημένος• ὁ σατανᾶς, ποὺ μᾶς πολεμάει μὲ τὸν κόσμο τῆς ἀποστασίας καὶ μᾶς ἐπηρεάζει•· πολλὴ ὑπομονή, ὥστε νὰ μὴν ὀλιγοψυχήσουμε στὶς θλίψεις, ὅπως λύγισαν ὅσοι συμβολίζονται στὴν παραβολὴ μὲ πετρώδη γῆ· ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀπορροφήσουν οἱ μέριμνες, οἱ πολλὲς δουλειές, οἱ ἐπίγειες χαρὲς καὶ οἱ μάταιες ἀσχολίες, ποὺ συμβολίζονται μὲ τὰ ἀγκάθια.

Ὁ Κύριος ὁμιλεῖ γιὰ ὑπομονή, ἐπειδὴ ἡ πνευματικὴ καρποφορία τελικὰ εἶναι δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δὲν ἀποτελεῖ δικό μας κατόρθωμα, ἂν καὶ εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητος ὁ δικός μας ἀγώνας.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ποὺ ἑορτάζουμε σήμερα, ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὸ παράδειγμα πνευματικῆς καρποφορίας. Ἀγάπησαν τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν μελέτησαν καὶ ἀγωνίσθηκαν νὰ τὸν ἐφαρμόσουν στὴ ζωή τους. Δὲν προτίμησαν τὴν ἄνεσή τους, τὸ δικό τους θέλημα. Σήκωσαν μὲ πολλὴ ὑπομονὴ τὸν σταυρὸ τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Γι᾽ αὐτὸ καὶ ἁγιάσθηκαν· καὶ κατὰ τὶς ἐργασίες τῆς Συνόδου στὴ Νίκαια τὸ 787 φωτίσθηκαν καὶ ὀρθοτόμησαν τὴν ἀλήθεια. Ἔδωσαν γλυκύτατο καρπὸ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τὰ θεοφώτιστα κείμενα τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ἡ θαυμαστὴ καρποφορία τους, ὅπως καὶ ὅλων τῶν Ἁγίων, ἂς ἀποτελεῖ προτροπὴ νὰ ἀκολουθήσουμε τὸ παράδειγμά τους. Ἀμήν.